Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 114 005 van 20 november 2013
In de zaak RvV 133 949 / II

In zake: [redacted]

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. DANEELS**
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [redacted] die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 juli 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 15 maart 2012 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 5 februari 2013 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Het beroep dat door verzoekster tegen deze beslissing werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. 103 199 van 22 mei 2013 waarbij verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.3. Verzoekster diende een tweede asielaanvraag in op 3 juli 2013.

1.4. Op 8 juli 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Diezelfde dag werd verzoekster hiervan in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Overwegende dat betrokkene op 15.03.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 05.02.2013 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 24.05.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 03.07.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom langs vaderszijde onlangs overleden zou zijn. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze haar dochtertje zou willen beschermen tegen besnijdenis. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze via haar echtgenoot enerzijds zou hebben vernomen zou hebben dat men betrokkene zou zoeken om haar dochter zouden willen afnemen om haar te besnijden en anderzijds zou hebben vernomen dat haar vader heel kwaad zou zijn op haar en dat hij haar zal straffen bij terugkeer. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot ook vertrokkene zou zij n omdat hij problemen gekregen had met zijn familie omdat hij betrokkene had geholpen te vertrekken. Overwegende dat betrokkene deze bewering niet kan staven. Overwegende dat betrokkene een brief van Intact voorlegt in verband met de besnijdenis van meisjes in haar land van herkomst. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet zou weten waar haar echtgenoot zich zou bevinden. Overwegende dat betrokkene deze bewering niet kan staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze met niemand anders contact zou hebben uit angst dat ze haar zullen vinden. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokken verklaart dat ze tegen besnijdenis is omdat ze zelf weet hoe het is. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de asielmotieven van betrokkene. Overwegende dat het CGVS (dd/ 22.05.2013, p.2-3) reeds oordeelde dat: "Bovendien dient te worden vastgesteld dat een aantal van uw verklaringen omtrent uw verzet in Guinée tegen besnijdenis van uw dochter niet aannemelijk zijn en allerminst overtuigend. U verklaart zelftegen besnijdenis te zijn omdat u zelf bent besneden en weet hoe pijnlijk het is. (zie gehoor CGVS, p 23) Gelet op uw standpunt met betrekking tot genitale verminking, is het niet aannemelijk dat u geen enkele organisatie in Guinée kent die de strijd aangaat tegen besnijdenis (zie gehoor CGVS, p 25), terwijl u steeds in Conakry verbleef waar preventie- en sensibiliseringscampagnes plaatsvinden (SRB, 'Guinée - Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)',Cedoca, mei 2012, update augustus en september 2012, p. 9). U zei nochtans dat u op de televisie heeft gezien en op de radio heeft gehoord dat besnijdenis niet goed is (zie gehoor CGVS, p 25). Het is in het geheel niet geloofwaardig dat u, die beweert gekant te zijn tegen besnijdenis en om deze reden internationale bescherming verzoekt, niet meer interesse aan de dag zou hebben gelegd voor organisaties die in uw land van herkomst de strijd aangaan tegen besnijdenis. [..]U wist zelfs niet dat de wet zegt dat besnijdenis verboden is. (zie gehoor CGVS, p 25) Indien u werkelijk omwille van een vrees voor besnijdenis van uw dochter uw land ontvluchtte, kan er op zijn minst worden verwacht dat u enige toelichting kan geven met betrekking tot de bestraffing van het wettelijk verbod op besnijdenis in uw land van herkomst. [...] Gelet op hetgeen voorafgaat maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u in Guinee daadwerkelijk geconfronteerd bent met een situatie waarin u hard moest strijden tegen een gedwongen besnijdenis van uw dochter. U bent immers te weinig op de hoogte van de huidige situatie en evoluties aldaar op dat gebied. [...] Daarenboven maakte u niet aannemelijk dat het verlaten van uw land van herkomst en het inroepen van internationale bescherming voor u de enige mogelijkheid was om uw dochter tegen genitale verminking te beschermen, noch dat u uw dochter in Guinée niet zou kunnen beschermen bij terugkeer. In de eerste plaats is het niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten. ".Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die

zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.
Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980
§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.
De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 19.02.2013 & 04.06.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.
In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand onderdeel van het enig middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op: *"schending van artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijf. de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen hierna: Vreemdelingenwet, de materiele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht".*

In een tweede onderdeel van het middel betoogt verzoekster als volgt:

"(...) Verzoekster deelde bij haar tweede asielaanvraag volgende brief van de vzw INTACT dd. 27. 06.2013 mee aan tegenpartij:(...)
Deze brief van de vzw INTACT wordt door tegenpartij simpelweg terzijde geschoven door te stellen dat "dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen."
Vooreerst is het voor verzoekster onmogelijk om te begrijpen om welke reden tegenpartij meent dat dit document niet van een aard zou zijn om het CGVS toe te laten een andere beslissing te nemen dan de weigeringsbeslissing in het kader van de eerste asielaanvraag. Derhalve schendt tegenpartij de materiele motiveringsplicht. (...)
De brief van de vzw INTACT dd. 27.06.2013 die verzoekster indiende in het kader van haar tweede asielaanvraag is ter zake dienend nu verzoekster een vrees voor besnijdenis inroept voor en in hoofde van haar dochtertje en de vzw INTACT actief is op juridisch vlak in de strijd tegen de praktijk van vrouwelijke genitale verminking2.
(...)
Derhalve had tegenpartij op zorgvuldige wijze kennis dienen te nemen van de inhoud van de brief van de vzw INTACT, waaruit niet alleen blijkt dat verzoekster een asielaanvraag indient in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter gelet op het feit dat "het kind te jong is om deze vrees te uiten" en het "via de moeder (kan) ingeroepen worden".
Tegenpartij laat na de ingediende asielaanvraag te analyseren vanuit het standpunt van de dochter van verzoekster zoals aangegeven in de brief van de vzw INTACT. De bestreden beslissing schendt de materiele motiveringsplicht.
Tegenpartij kan niet betwisten dat het inroepen van een vrees voor besnijdenis - ondersteunt door deze brief - een aanwijzing is van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in artikel 48/3 Vreemdelingenwet, of ministens een ernstige aanwijzing op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.
De bestreden beslissing schendt artikel 51/8 Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht alsook de materiele motiveringsplicht.
De tweede asielaanvraag van verzoekster diende bijgevolg overgemaakt te worden aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor een onderzoek ten gronde."

2.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van (oud) artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)"

2.4. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:
- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.
- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.5. Uit (oud) artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens:
- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.6. Kernpunt van verzoeksters betoog is dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de inhoud van de brief van de vzw INTACT van 27 juni 2013 die ze heeft neergelegd ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag. Verzoekster wijst erop dat hierin benadrukt werd dat zij een vrees voor besnijdenis inroept voor en in hoofde van haar dochtertje. Ze betoogt dat de enige motivering in de bestreden beslissing aangaande deze brief – "*Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen*" – haar niet toelaat te begrijpen om welke reden tegenpartij meent dat dit document niet van aard zou zijn om het Commissariaat-generaal toe te laten een andere beslissing te nemen dan in het kader van de eerste asielaanvraag.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het indienen van haar tweede asielaanvraag inderdaad een brief van vzw INTACT heeft neergelegd, gedateerd op 27 juni 2013. Hierin wordt duidelijk gesteld dat verzoekster een asielaanvraag indient *"namens haar dochter"*. Er wordt op gewezen

"Hoewel het kind te jong is om deze vrees te uiten, kan het via de moeder worden ingeroepen". Verder wordt er in de brief op gewezen dat gendergebonden vormen van vervolging een link hebben met de Conventie van Genève. Er wordt gesteld dat er een objectief risico voor de dochter van verzoekster bestaat om een vrouwenbesnijdenis te ondergaan, gelet op de omvang van het fenomeen van de vrouwenbesnijdenis in Guinee.

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing van 5 februari 2013 oordeelde: *"Het is in het geheel niet geloofwaardig dat u, die beweert gekant te zijn tegen besnijdenis en om deze reden internationale bescherming verzoekt(...)"*, *"Indien u werkelijk omwille van een vrees voor besnijdenis van uw dochter uw land ontvluchtte"* en *"Gelet op hetgeen voorafgaat maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u in Guinee daadwerkelijk geconfronteerd bent met een situatie waarin u hard moest strijden tegen een gedwongen besnijdenis van uw dochter. U bent immers te weinig op de hoogte van de huidige situatie en evoluties aldaar op dat gebied."* en finaal besloot: *"Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Génève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend."* (eigen onderlijning). De Raad bevestigde deze zienswijze in zijn arrest nr. 103 199 van 22 mei 2013.

2.9. Gelet op het gestelde in punt 2.8. waaruit blijkt dat verzoeksters eigen asielaanvraag werd onderzocht, waaronder haar verzoek tot het verkrijgen van internationale bescherming wegens tegenkanting tegen besnijdenis van haar dochter en vrees voor besnijdenis van haar dochter doch niet de vrees voor besnijdenis bij een terugkeer naar Guinee in hoofde van haar dochter zelf, kan verzoekster gevolgd worden in haar betoog dat onvoldoende rekening werd gehouden met de door haar aangebrachte brief van de vzw INTACT en dat de enige motivering in de bestreden beslissing aangaande deze brief, namelijk *"Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen"* haar niet toelaat te begrijpen om welke reden de verwerende partij meent dat dit document niet van aard zou zijn om het Commissariaat-generaal toe te laten een andere beslissing te nemen dan in het kader van de eerste asielaanvraag.

2.10. Waar verwerende partij van oordeel is dat de kritiek van verzoekster betrekking heeft op de formele motiveringsplicht en niet op de materiële motiveringsplicht, dient de Raad op te merken dat dit verweer niet dienstig is. De kritiek op de motivering van de bestreden beslissing is duidelijk en het onderscheid tussen formele en materiële motiveringsplicht mag er niet toe leiden dat deze kritiek niet in aanmerking wordt genomen (cf. RvS 11 juni 2009, nr. 4559 (c)). Alleszins belet de geuite kritiek verwerende partij niet om er zich op te verdedigen. Waar verzoekende partij volgens verwerende partij niet aannemelijk maakt dat zij de documenten, waaronder de brief van de vzw INTACT, niet eerder kon voorleggen dient de Raad op te merken dat zulks niet kan gelezen worden in de bestreden beslissing en dat de Raad geen rekening kan houden met een aposteriori motivering van de bestreden beslissing. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt in haar nota toont verzoekende partij met haar betoog *"De brief van de vzw INTACT dd. 27.06.2013 die verzoekster indiende in het kader van haar tweede asielaanvraag is ter zake dienend nu verzoekster een vrees voor besnijdenis inroept voor en in hoofde van haar dochtertje"* wel degelijk aan dat de brief van de vzw INTACT een andere licht werpt op de eerdere beoordeling gedaan door de asielinstanties. De algemene beschouwingen ten slotte van verwerende partij dat de bestreden beslissing wel degelijk deugt en getroffen werd binnen de haar ter zake bedeelde bevoegdheid zonder miskenning van de zorgvuldigheidsplicht kunnen de kritiek van verzoekster niet weerleggen.

Het tweede onderdeel van het enig middel is in de aangegeven mate gegrond voor zover de schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht wordt opgeworpen in het licht van artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de eventuele gegrondheid van het overblijvende onderdeel van het enig middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing wordt dit niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar enig middel een gegrond onderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 juli 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA